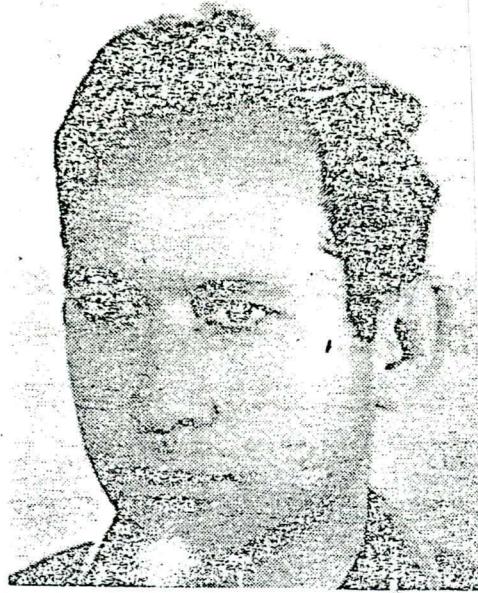

שְׁפָנְקָל, יִגְזֹן

בן אריה וצפורה. נולד ביום כ"ד בניסן תש"ד (17.4.1944) בתל-אביב. למד וסיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר על-שם בורוכוב בגבעתיים. לאחר מכן למד בבית-הספר התיכון על-שם קלען במקומם וסיים את הoceneמיה הא>vאטית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה. לאחרונה למד באוניברסיטה העברית בירושלים בחוגים של מחקר החינוך וסוציאולוגיה. שנים רבות היה חבר תנועת "הנוער העובד והלומד" וכן גם חבר בגדנ"ע-אורי. הוא גם הדיך בקורס המועפה בבית-עמנואל שברמת-גן. הדרכת-זוער הייתה קרובה לו וזו שהביאה אותו בתחום שירותו הצבאי לאוניברסיטה העברית — כדי לשקע עמו בחינוך וסוציאולוגיה. חיבורו לבני-חיים ולטבע בכלל הייתה גדולה. בכל שעת-הפנאי היה "מליג" אל כל פינות הארץ כשהוא מטייל וננהן. אהב לשקו בקריה ובאופן כזה קנה ידע רב. בעל הומור חד היה ומיוחד במיניו, איש-הויכות השנון ויחד עם זה איש-שיחה לבני. ינון היה חבר בוגרעין "מייטב", אשר הציג לאחר-מכן למסק צרעא, ובו נהג בעדר צאן. שם מצא את חברתו לחיים ושניהם עברו לנגר בירושלים. ביולי 1962 גויס לצה"ל ושירות בצוות. בהיותו בצבא נשלח לעבודות-הדרכה ב"קן" של "הנוער העובד" בכפר-אתא. שהיה אותה שעה "קן" עזוב, מזונח וזוקק לשיקום מיסודה. הוא השקיע עמל גופני ורוחני במקום זה ובullen ראה ברכה. אחרי שחרורו מן הצבא היה יוצא לשירות מילואים ואך במלחמת ששת הימים נתן את שירותו זה, וביום השני, הוא כ"ז באדר תשכ"ז (7.6.1967) נפל בסתערות פלוגתו על מעוזו של הלגון הירדני; זה היה בקרב שנערך בירושלים כשהוא נפגע מפגז-מרגמה של האויב בפרוץ אنسיו את הגדרות ירושלים כשהוא נפצע מפצע קשה של הלגון הירדני; זה היה בוגר שנערך בירושלים לשוטרים. הניח אשה בעשרה חדש אושר אחרי בואם בברית-הנישואין. ינון ידע להעיר נכונה את כוחו של צה"ל ובלבו ידע

כ"י סוף הנצחון לבוא. אולם הוא לא זכה לראותו בעיניו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות האבאי של הר-הרצל בירושלים. גרעין כפר-אחתה, הנמצא בהכשרה בקבוצת גניגר, זוקפים את החיהת ה"קן" לזכותו ואות לכך נטעו חורשה לזכרו ב"עיר המגינית". בספר "מאריות גברו" של מפקחת הצנחנים הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון. בבטאון ליגפורמציה ולהוויה המקומי של עיריית גבעתיים הונצח שמו וכן הועלה זכרו בספר הנופלים". תולדותיו ותיאור קרבו האחרון הובאו בספר "זיכור" שבhzואאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה ובעריכת יהודה גוזרזי.